



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Radimem Novotným v právní věci žalobce A) : VENTEN MANAGEMENT LIMITED, se sídlem Naousis 1, Larnaca, reg.č. HE 108344, Kyperská republika právně zastoupeného Mgr. Radimem Smolenem, advokátem, se sídlem V Celnici 1031/4, 110 00 Praha 1, žalobce B) : LEXBURG ENTERPRISES LIMITED, se sídlem Arch. Makariou iii 9, LAZAROS CENTRE, 1 st. floor, Flat/Office 106, P.C. 6017 Larnaca, reg.č. HE 135194, Kyperská republika právně zastoupeného Mgr. Radkem Bláhou, advokátem, se sídlem Václavské náměstí 19, 110 00 Praha 1 proti žalovanému: TELEFÓNICA, S.A., se sídlem Gran Via 28, 28013 Madrid , reg.č. A28015865, Španělské království právně zastoupenému Mgr. Karolínou Horákovou, advokátkou, se sídlem Weil, Gotschal & Manges, s.r.o., Křižovnické náměstí 1, 110 00 Praha 1

o zaplacení pohledávky žalobce A) ve výši Kč 644.280.000,- s příslušenstvím

o zaplacení pohledávky žalobce B) ve výši Kč 227.760.000,- s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žaloba o zaplacení Kč 644.280.000,- s příslušenstvím uplatněná žalobcem A) se zamítá.**
- II. Žaloba o zaplacení Kč 227.760.000,- s příslušenstvím uplatněná žalobcem B) se zamítá.**
- III. Žalobce A a žalobce B jsou povinni žalovanému zaplatit náhradu nákladů řízení ve výši Kč 678.528,- s tím, že v rozsahu poskytnutého plnění jednoho ze žalobců zaniká v této části plnění druhého žalobce, a dále žalobce A je povinen žalovanému zaplatit náhradu nákladů řízení ve výši Kč 755.136,-, to vše k rukám právního zástupce žalovaného ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci A) a B) se domáhali na žalovaném doplacení rozdílu mezi cenou uvedenou v nabídce převzetí a cenou přiměřenou a to žalobce A) ve výši Kč 644.280.000,- s příslušenstvím a žalobce B) ve výši Kč 227.760.000,- s příslušenstvím. Žalobci výše uvedený nárok odůvodnili tím, že žalovaný dne 16. června 2005 nabyl od Fondu národního majetku České republiky 51,1% podíl ve společnosti Český Telecom, a.s. a za podmínek § 183b odst.1 Obch. z. učinil nabídku převzetí všem vlastníkům účastnických cenných papírů s tím, že cena musí být přiměřená jejich hodnotě. K vypořádání převodu 8 260 000 ks akcií mezi žalobcem A) a žalovaným došlo za cenu Kč 456,- za jednu akcii. K vypořádání převodu 2 920 000 ks akcií mezi žalobcem B) a žalovaným došlo rovněž za cenu Kč 456,- za jednu akcii.

Za účelem stanovení přiměřené hodnoty jedné akcie zadal žalobce A) vypracování znaleckých posudků společnosti NOVOTA, a.s., společnosti A&CE Consulting, s.r.o., společnosti HZ Praha, spol. s r.o. a znalci Ing. Jitce Čočkové. Ze skutkových tvrzení žalobce vyplynulo, že společnost NOVOTA, a.s. stanovila hodnotu jedné akcie na částku Kč 534,-, společnost A&CE Consulting, s.r.o. na částku Kč 508,70, společnost HZ Praha, spol. s r.o. na Kč 517,27 a znalec Ing. Jitka Čočková na Kč 531,-. Výchozí hodnotou z hlediska uplatněného nároku byla nejvyšší cena zjištěná znaleckým ústavem NOVOTA, a.s., jež představuje rozdíl ve výši Kč 78,- na jednu akcii mezi cenou zjištěnou ve výši Kč 534,- a částkou vyplacenou ve výši Kč 456,-. V průběhu řízení předložil žalobce A) další znalecké posudky a to společnosti A-Consult plus a Profi-TEN a.s. a uvedl, že v těchto případech byla cena jedné akcie stanovena na Kč 507,- a na Kč 520,-. Obdobným způsobem postupoval i žalobce B), který zejména odkázal na znalecké posudky společností A-Consult plus, spol. s r.o., HZ Praha, spol. s r.o., PROFI-TEN, a.s. a NOVOTA, a.s. a z hlediska uplatněného nároku vycházel ze závěrů zjištěných znaleckým posudkem společnosti NOVOTA, a.s.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby s odůvodněním, že povinná nabídka převzetí byla učiněna po předchozím souhlasu Komise pro cenné papíry jakožto ústředního orgánu státní správy působícího jako odborný správní úřad pro oblast kapitálového trhu. Přiměřenost nabídkové ceny byla doložena posudkem znalce s tím, že žalovaný vyplatil

více (Kč 456,-) než stanovil znalec (Kč 437,60). V další části odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu v Brně sp.zn. 29 Odo 160/2006 a na závěry znaleckého posudku Ústavu oceňování majetku při Ekonomické fakultě Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava (dále jen Znalecký ústav). I žalovaný zadal vypracování znaleckých posudků za účelem stanovení přiměřené hodnoty jedné akcie Institutu pro oceňování majetku Vysoké školy ekonomické, společnosti BOHEMIA EXPERTS, s.r.o., společnosti Deloitte Advisory s.r.o., Ing.Jiřímu Hlaváčovi a Prof.Ing.Vladimíru Smejkalovi, CSc. Ze skutkových tvrzení žalovaného vyplynulo, že Institut pro oceňování majetku VŠE stanovil hodnotu jedné akcie na Kč 421,-, společnost BOHEMIA EXPERTS, s.r.o. na Kč 446,-, společnost Deloitte Advisory, s.r.o. na Kč 456,-, Ing.Jiří Hlaváč na Kč 443,- a Prof. Ing. Vladimír Smejkal, CSc. v rozmezí od Kč 416,-do 453,-.

Komise pro cenné papíry pod č.j. 45/N/66/2005/2 dne 19.července 2005 schválila povinnou nabídku převzetí akcií Českého Telecomu, a.s. za cenu **Kč 456,-** na jednu akcii učiněnou žalovaným. Komise pro cenné papíry nabídku schválila na základě znaleckého posudku Ing.Petra Šímy, který stanovil hodnotu jedné akcie ve výši **Kč 437,60**.

Ze znaleckého posudku č.71/2005 Ing. Petra Šímy ze dne 18. července 2005 bylo zjištěno, že hodnota jedné akcie Českého Telecomu, a.s. k datu ocenění (15.6.2005) činila **Kč 437,60**. Při stanovení hodnoty akcie znalec vycházel z průměrné ceny účastnických cenných papírů, jež činila Kč 443,25 i z ust. § 183c odst.3 Obch. z., kdy při prémiové ceně Kč 502,- za akcii nesmí být nabízená cena nižší než cena prémiová snižená o 15% (t.j. pod hranicí Kč 426,7 za akcii), nikoli však nižší než cena průměrná.

Z dopisu Střediska cenných papírů ze dne 6.1.2009 bylo zjištěno, že vážený průměr cen akcií Českého Telecomu, a.s. v době šesti měsíců před požadovaným dnem výpočtu představoval částku **Kč 443,25**.

Usnesením sp.zn. 30 Cm 20/2006-220 ze dne 16.dubna 2008 ustanovil soud znalcem Ústav oceňování majetku při Ekonomické fakultě Vysoké školy báňské - Technické univerzity Ostrava za účelem posouzení, zda nabídka převzetí akcií Českého Telecomu, a.s. za kupní cenu ve výši Kč 456,- na jednu akcii byla učiněna žalovaným za cenu přiměřenou dle § 183c odst.5 Obch.z. s tím, že v opačném případě uvede znalec její přiměřenou výši.

Znalecký ústav vycházející z metodiky Komise pro cenné papíry ve **znaleckém posudku ze dne 7. 11. 2008** dospěl k závěru, že nabídkovou cenu ve výši Kč 456,- nepovažuje za přiměřenou s tím, že ke dni 15.6.2005 stanovil hodnotu akcie Českého Telecomu, a.s. na **Kč 504,18**.

Na základě vznesených připomínek ze strany účastníků sporu vypracoval znalec **Dodatek č. 1 ze dne 30. 3. 2009** a stanovil přiměřenou hodnotu protiplnění k hodnotě jedné akcie Českého Telecomu, a.s. na částku **Kč 469,32**. Znalec při vypracování posudku přitom vycházel z několika metod ocenění, a to z výnosové metody (Kč 465,34), z porovnávací metody (Kč 458,42), z šestiměsíčního průměru (Kč 443,24) a z prémiové ceny (Kč 502,-).

V **Dodatku č. 2 ze dne 10.8.2009** znalec odpověděl na otázky týkající se hodnoty podniku Českého Telecomu, a.s., rozsahem pronajímaných ploch včetně výše nájemného, výpočtem provozních nákladů, výpočtem optimálních nákladů kapitálu a investic.

V **doplnění znaleckého dokazování** („Doplnění k Vyjádření ke Stanovisku žalobce ze dne 9.9.2009 k dodatku č.2 ke znaleckému posudku, Vyjádření k Doplnění stanoviska žalobce ze dne 8. září 2009 k dodatku č. 2 ke znaleckému posudku ze dne 5.11.2009) znalec vysvětlil výpočet hodnoty 1 akcie při použití metodiky mediánu v částce **Kč 490,53** a dále se vyjádřil k připomínce k Dodatku č. 2.

V **Dodatku č. 3 ze dne 23.2.2010** znalec uvedl, že mezi hodnotou akcie a cenou navrženou v povinné nabídce převzetí musí být přiměřenost. Hodnotu jedné akcie stanovil ve výši **Kč 464,68** vycházející z intervalu 10% při minimální hodnotě Kč 418,22 a maximální hodnotě Kč 511,15. Pokud by znalec vycházel z metody srovnatelných podniků ke směrodatnému dni ocenění 31.12.2004, pak hodnota představuje částku **Kč 458,42** s tím, že průměrná cena dosahovala na trhu výše **Kč 443,25**. Znalec při interpretaci rozsudku Nejvyššího soudu v Brně sp.zn. 29 Odo 160/2006 uvedl, že minimální cena protiplnění by byla **Kč 443,25**. Z hlediska výše uvedených závěrů uvedených v Dodatku č.3 lze považovat nabídku převzetí akcií Českého Telecomu,a.s. v ceně **Kč 456,-** za přiměřenou.

Soudu, znalci i účastníkům sporu je známa i rozhodovací praxe Nejvyššího soudu v Brně ve vztahu k aplikaci ust. § 183c odst. 5 Obch.z. (rozsudek sp.zn. 29 Odo 160/2006 ze dne 8.ledna 2008), který za základ pro stanovení přiměřené ceny stanoví vážený průměr cen ze všech obchodů, jež se uskutečnily v posledních šesti měsících před vznikem povinnosti učinit nabídku převzetí, a jež byly evidovány Střediskem cenných papírů. I když znalec má za povinnost přihlížet k tzv.premiové ceně, hlavním indikátorem tržní hodnoty cenných papírů, které jsou předmětem povinné nabídky, zůstal vážený průměr cen. Ostatním metodám určování hodnoty účastnických cenných papírů je nutno přisoudit podpůrný význam, a to v případě, že byl trh v rozhodné době deformován. Výše uvedené rozhodnutí bylo i předmětem Nálezu Ústavního soudu sp.zn. III.ÚS 989/09 ze dne 12. února 2009.

Z důvodu hospodárnosti řízení , vzhledem k výsledkům dokazování i k níže uvedeným právním závěrům neprovedl soud důkazy znaleckými posudky společností Novota, a.s., A + C Consulting,a.s., HZ Praha s.r.o., A Consult plus s.r.o., Bohemia Experts s.r.o., Deloitte Advisory,s.r.o., znalců Ing.Jitky Čočkové, Prof.Ing.Vladimíra Smejkal, CSc., Ing.Jiřího Hlaváče, výslechy statutárních orgánů nebo zaměstnanců uvedených znaleckých ústavů včetně svědecké výpovědi Ing. Juraje Š. a revizního znaleckého posudku.

Na základě výsledků provedeného dokazování dospěl soud k následujícím právním závěrům :

V souladu s § 183b odst.1, věta první Obch.z. jsou-li účastnické cenné papíry cílové společnosti kótované, je akcionář, který získá buď sám nebo společně s jinými osobami jednáním ve shodě podíl na hlasovacích právech, který mu umožňuje ovládnutí společnosti, povinen do 60 dnů ode dne, který následuje po dnu, v němž akcionář tento podíl získá nebo překročí, učinit nabídku převzetí všem vlastníkům účastnických cenných papírů cílové společnosti.

V souladu s § 183c odst. 3 Obch.z. cena nebo směnný poměr uvedené v povinné nabídce převzetí musí být přiměřené hodnotě účastnických cenných papírů. Při stanovení ceny pro účely povinné nabídky převzetí při ovládnutí společnosti se přihlídnou k váženému průměru z cen, ze něž byly uskutečněny obchody s těmito cennými papíry v době 6 měsíců před vznikem povinnosti učinit nabídku převzetí, které byly evidovány osobou oprávněnou k vedení centrální evidence cenných papírů podle odstavce 4 (dále jen „průměrná cena“).

Jestliže akcionář nebo osoba jednající s ním ve shodě nabyla v posledních 6 měsících cenné papíry, které jsou předmětem nabídky převzetí, za cenu vyšší, než je průměrná cena (dále jen „prémiová cena“), nesmí být cena navrhovaná v nabídce převzetí nižší než prémiová cena snížená až o 15%, jestliže stanovy tuto odchylku nevylučují nebo nezpřísňují. Takto snížená prémiová cena nesmí být nižší než průměrná cena.

V souladu s § 183c odst.5 Obch.z. přiměřenost ceny nebo směnného poměru cenných papírů při povinné nabídce převzetí musí být doložena posudkem znalce. Přestože cena v povinné nabídce převzetí nebyla přiměřená, je smlouva platná. Ten, kdo takovou nabídku převzetí přijal, je oprávněn domáhat se doplacení rozdílu mezi cenou uvedenou v nabídce převzetí a přiměřenou cenou. Soudní rozhodnutí, jímž se přiznává právo na doplacení tohoto rozdílu, je co do základu přiznaného práva pro navrhovatele závazné i vůči ostatním osobám, které nabídku převzetí přijaly.

Mezi účastníky není sporu o tom, že na základě učiněné povinné nabídky převzetí uzavřel žalobce A) s žalovaným kupní smlouvu ohledně 8.260.000,- ks akcií Českého Telecomu,a.s. za nabídkovou cenu Kč 456,- na jednu akcii. Obdobnou smlouvu za zcela shodných podmínek uzavřel i žalobce B) ohledně 2.920.000 ks akcií Českého Telecomu,a.s. Žalobci A) a B) zcela shodně požadují doplatek ve výši Kč 78,- na jednu akcii s poukazem na skutečnost, že cenou přiměřenou je cena stanovená znaleckým posudkem společnosti NOVOTA,a.s.

Je třeba uvést, že žalobci A) a B) nebyli povinni akceptovat nabídku převzetí akcií Českého Telecomu,a.s. za cenu Kč 456,- na jednu akcii a mohli ponechat příslušné cenné papíry ve svém vlastnictví nebo postupovat za podmínek ust. § 183g Obch.z. a učinit vlastní návrh na uzavření smlouvy za přiměřenou cenu. V případě, že se žalobci rozhodli nabídku žalovaného akceptovat a akcie za tuto cenu převést, lze důvodně předpokládat, že činili tak i s vědomím možné budoucí aplikace ust. § 183c odst.5 Obch.z., která umožňuje prodávajícímu domáhat se doplacení rozdílu kupní ceny při platnosti kupní smlouvy za předpokladu, že nabídnutá cena není přiměřená. Zcela zásadním sporem mezi účastníky zůstává, zda vyplacená cena ve výši Kč 456,- na jednu akcii je přiměřená či nikoliv. Ve shodě s § 183c odst. 3 Obch.z. se při stanovení ceny pro účely povinné nabídky **přihlédne k váženému průměru z cen, za něž byly uskutečněny obchody s těmito cennými papíry v době 6 měsíců** před vznikem povinnosti učinit nabídku převzetí, které byly evidovány Střediskem cenných papírů s tím, že ve shodě s § 183c odst. 5 Obch.z. **přiměřenost ceny** nebo směnného poměru cenných papírů při povinné nabídce převzetí musí **být doložena posudkem znalce**. Vycházejí z rozhodnutí Nejvyššího soudu v Brně sp. zn. 29 Odo 160/2006 zůstává základním kritériem pro stanovení přiměřenosti ceny vážený průměr z cen obchodů učiněných v předcházejících 6 měsících. Znaleckým ústavem bylo ověřeno, že průměrná cena z obchodů s akciemi Českého Telecomu, a.s. dosahovala **Kč 443,25**. Vzhledem k postavení společnosti Český Telecom, a.s. na trhu i k četnosti obchodů v předcházejících 6 měsících nebylo znalcem zpochybněno, že by takto zjištěná cena byla v rozhodné době deformována vlivy, které snižují jeho kurzotvornou funkci. Pokud znalec Ing. Petr Šíma dospěl pro účely schválení nabídky převzetí Komisí pro cenné papíry k částce **Kč 437,60**, pak se výrazně přiblížil průměrné tržní ceně z dosahovaných obchodů. Legislativce při koncipování úpravy uvedené zejména v § 183c Obch.z. neměl a ani nemohl mít na mysli stanovení zcela přesné hodnoty akcie, jež je přiměřená povinné nabídce převzetí. Pokud by v daném případě byla jedním ze základních kritérií cena dosahovaná na trhu, pak záleží na právním posouzení soudu ve shodě se závěry znaleckého posudku, zda vyplacená cena bude přiměřená hodnotě akcie či nikoliv. V naprosté většině případů bude nabídková cena v určité toleranci od „ideální ceny“ stanovené znalcem. I v daném případě žalovaný vyplatil na jednu akcii částku Kč 456,-,

jež je v dosahu ceny tržní a mírně ji převyšuje. Z tohoto důvodu se někteří znalci přiklánějí ke stanovení určitého tolerančního pásma, případně stanoví exaktní hodnotu akcie s akceptací intervalu plus mínus 10% (viz Dodatek Znaleckého posudku str. 28). Je přitom zcela věcí znalce, aby takový zvolený postup obhájil. Použití váženého průměru z cen jako základního kritéria pro stanovení hodnoty akcie s přihlédnutím k prémiové ceně považuje proto soud za zcela **transparentní a objektivní**. Pokud by však soud důsledně vycházel po provedeném dokazování ze závěrů znaleckých posudků předložených účastníky sporu s odkazem na jejich skutková tvrzení, lze pak nejlépe na tomto příkladu demonstrovat cenový rozptyl ohledně hodnoty akcie Českého Telecomu, a.s., ke kterému znalci dospěli při použití různých metod oceňování.

Pokud žalobce A) tvrdí, že jím předložené znalecké posudky představují hodnotu akcie Českého Telecomu,a.s. v částkách od Kč 507,- do 534,-, pak tyto hodnoty v průměru dosahují **Kč 519,-**. Obdobně žalovaný předložil znalecké posudky, které stanoví hodnotu akcie od Kč 416,- do Kč 456,-, což v průměru představuje **Kč 440,-**. Rozdíl mezi průměrnými hodnotami obou skupin posudků činí **Kč 81,- (!)** a mezi nejnižší a nejvyšší zjištěnou hodnotou akcie pak dokonce **Kč 118,- (!)**. Je třeba uvést, že výše uvedené znalecké posudky jsou výsledkem činnosti renomovaných znalců a společností zabývajících se znaleckou činností v rámci České republiky a lze i důvodně předpokládat jejich kvalitu. Nicméně záleží na každém konkrétním znalci, jakou zvolí nebo upřednostní metodu ocenění při stanovení hodnoty akcie vycházející z velké množiny dat a zvolených kritérií. I v rámci daného řízení je znalecký posudek včetně dodatků č.1 – 3 výsledkem určitého vývoje, kdy znalec byl nucen určité závěry upřesnit na základě dalších zjištěných skutečností či přehodnotit v závislosti na zvolené metodě zkoumání.

Lze proto uzavřít, že Znalecký ústav v souladu s § 183c odst. 5 Obch.z. ve svém závěru (Dodatek znaleckého posudku č. 3 – str. 28) stanovil hodnotu akcie Českého Telecomu, a.s. na Kč 464,68, případně na Kč 458,42, pokud by vycházel z metody srovnatelných podniků ke směřovacímu dni ocenění 31.12.2004. Za předpokladu, že by kritériem ocenění se stal vážený průměr z cen za předcházejících 6 měsíců, pak hodnota akcie představuje Kč 443,25. Ve všech případech jsou pak zjištěné hodnoty ocenění blízké ceně vyplacené (Kč 456,-), a proto znalec dospěl k závěru, že nabídku převzetí akcií Českého Telecomu,a.s. za kupní cenu ve výši Kč 456,- lze považovat za přiměřenou ve smyslu § 183c odst.5 Obch.z. Ve shodě se závěry rozsudku Nejvyššího soudu v Brně sp.zn. 29 Odo 160/2006 lze uvést, že není účelem právní úpravy uvedené v § 183c odst. 3 a odst. 5 Obch.z. dosáhnout pro akcionáře při povinné nabídce ceny imaginární na základě modelových výpočtů, ale ceny spravedlivé, t.j. takové ceny, kterou by akcionář dosáhl spolu s ostatními subjekty v rozhodném období na trhu. Tuto cenu pak nelze bez dalšího srovnat s cenou, kterou utržil Fond národního majetku České republiky při prodeji majoritního balíku akcií Českého Telecomu,a.s. žalovanému.

K námitce žalobců, že přiznaný nárok by neměl být menší než rozdíl mezi částkou Kč 502,- vyplacenou Fondem národního majetku a uhrazenou kupní cenou Kč 456,- s odkazem na čl.5 odst.4 Směrnice č. 2004/25/ES ze dne 20.5.2004 (dále je Třináctá směrnice) a její cíle, je nutno uvést, že vztahem mezi platnou právní úpravou § 183c Obch.z. (ke dni zahájení řízení a vydání níže citovaného rozhodnutí) se rovněž zabýval Nejvyšší soud v Brně v rozsudku sp.zn. 29 Odo 160/2006 - 222. Vyslovil, že často jediným a prioritním indikátorem hodnoty cenného papíru na veřejném trhu České republiky je právě kurz dosahovaný na tomto trhu a odkázal na právní úpravu uvedenou v zák.č. 151/1997 Sb. o oceňování majetku nebo na zák.č. 563/91 Sb. o účetnictví.

K tomu je třeba uvést, že za situace, kdy Třináctá směrnice není horizontálně bezprostředně aplikovatelná, vychází soud z platné právní úpravy. Přitom článek 4 odst. 5 směrnice umožňuje členským státům, aby se ve své právní úpravě od jednotlivých ustanovení odchýlili, pokud je to nutné vzhledem ke specifickým kapitálového trhu tohoto státu a pokud odchylná úprava respektuje základní pravidla, na kterých směrnice spočívá. Právě vzhledem ke specifickým českého kapitálového trhu, jež se obecně vyznačuje nízkou efektivitou a značným počtem drobných akcionářů, je na místě, aby povinná nabídka převzetí včetně výše protiplnění byla předmětem souhlasu správního orgánu (dříve Komise pro cenné papíry, nyní České národní banky) na základě znaleckého posudku.

Vzhledem k tomu, že Znalecký posudek ve znění Dodatku č. 3 deklaroval, že vyplacená kupní cena žalobcům A) a B) byla přiměřená, byla žaloba v plném rozsahu ve vztahu k oběma uplatněným nárokům zamítnuta.

V souladu s § 159 odst. 2 o.s.ř. a § 183c odst. 5 Obch.z. je dané rozhodnutí co do základu přiznaného práva závazné i vůči ostatním osobám, které nabídku převzetí přijali.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 142 odst.1 o.s.ř. v rozsahu přiznané odměny dle § 3 odst.1 vyhl.č. 484/2000 Sb. ve vztahu k shodnému nároku uplatněným žalobcem A a B ve výši **Kč 563.940,-**, v rozsahu přiznané odměny dle § 3 odst.1 vyhl.č. 484/2000 Sb. ve vztahu k nároku žalobce A (nad rámec shodného nároku s žalobcem B) ve výši **Kč 624.780,-**, v rozsahu **5 paušálních částek po Kč 300,-** dle § 13 odst.3 vyhl.č. 177/96 Sb. ve vztahu k shodnému nároku uplatněným žalobcem A a B v celkové výši **Kč 1.500,-** za převzetí zastoupení, 1 účast na jednání dne 15.3.2010 a 3 písemná podání, v rozsahu **15 paušálních částek po Kč 300,-** dle § 13 odst.3 vyhl.č. 177/96 Sb. ve vztahu k nároku žalobce A (za úkony před vstupem žalobce B do řízení) v celkové výši **Kč 4.500,-** za 4 účasti na jednáních (22.2.2007, 17.5.2007, 19.1.2009, 20.4.2009) a za 11 písemných podání, **to vše zvýšené o 20% DPH.**

O nákladech státu v souvislosti s vyplacením znalečného bude rozhodnuto samostatným rozhodnutím.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

V Praze dne 15.března 2010

JUDr. Radim N o v o t n ý
samosoudce

Za správnost:
Kirchnerová